

Motion till riksdagen 2005/06:Bo204

av **Hans Hoff (s)**

Tillgänglighetsarbetet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om tillgänglighet för funktionshindrade såtillvida att diskriminering och utestängning på allmänna platser i samhället skall förebyggas och att kraven på tillgänglighet måste vara tydligare formulerade så att tillämpningen underlättas.

Motivering

Alla människor har olika funktionsförmåga, och någonstans i alla samhällen och miljöer går en gräns mellan dem som klarar sig i den fysiska miljön och dem som inte gör det. Lagstiftning om planering och byggande är ett sätt att välja eller påverka var gränsen skall gå. Därför är det viktigt att de krav på tillgänglighet för funktionshindrade som ställs i plan- och bygglagen (PBL) efterlevs. Tyvärr möter rörelsehindrade personer i Sverige idag alldeles för ofta hinder som leder till att de utestängs från delar av samhället. Allmänna kommunikationer, offentliga lokaler och miljöer är ofta otillgängliga för dem med rörelsehinder. Kraven i PBL måste följas när det gäller att undanröja enkelt åtgärdade hinder i den befintliga miljön. Likaså när det gäller att göra transportmedlen tillgängliga och vid nybyggnationer. Idag ges alldeles för ofta dispens från kraven på tillgänglighet för alla, vilket i praktiken utesluter många människor från det vardagliga samhällslivet. Det är oacceptabelt. Det finns fortfarande såväl synliga som osynliga hinder kvar som måste rivas för att samhället på allvar ska vara öppet för alla.

I och med den nationella handlingsplanen för handikappolitiken – Från patient till medborgare – som antogs av riksdagen år 2000 så finns nu en beskrivning av hur vägen till fullt medborgarskap skall se ut. Den nu verk samma PBL-kommittén har som uppgift att se över PBL samt lämna förslag till de lagändringar som anses nödvändiga. Slutbetänkandet skall lämnas senast 30 september 2005.

Fel! Okänt namn på

Genom att ha en fungerande plan- och bygglagstiftning kan diskriminering och utestängning förebyggas. Därför bör PBL-kommittén i sitt slutbetänkande ta hänsyn till de brister som idag finns i tillämpningen. Bland annat de stora möjligheter till avsteg från grundkraven med hänsyn till exempelvis terrängförhållanden, verksamhetens art, skäligena kostnader, tekniska förutsättningar och kulturvärden som finns. Ett annat problem är att kraven på tillgänglighet endast kan ställas på själva byggnaden, samtidigt som placering och utformning av installationer och teknisk utrustning – t.ex. i hissar – ofta är avgörande för användbarheten. Kraven måste vara tydligare uttryckta så att tillämpningen underlättas.

Slutligen behövs incitament för bättre tillämpning, främst genom starkare sanktioner och genom att tillgänglighetsfrågornas status höjs, t.ex. genom utbildning och forskning på akademisk nivå. I USA tillämpas stränga sanktioner vid försummelse av krav på tillgänglighet, vilket i sin tur leder till efterfrågan på kompetens och grundläggande utbildning.

Stockholm den 19 september 2005

Hans Hoff (s)